

ŠTUDENTJE VŠSD O AIDSU

V okviru vaj iz raziskovanja sta študenta 2. letnika VŠSD, **Ivica in Marijan Novak**, izvedla anketo, ki naj bi pokazala odnos študentov do aidsa. Kot pravita sama, nista imela večjih pretenzij želela sta le poskusno osvetliti to problematiko. Anketirala sta 51 študentov, ki so jima slučajno prišli "pod roke". Ker torej ti študentje niso bili izbrani po pravih naključnega vzorčenja, njihovih odgovorov ne moremo posplošiti na celotno populacijo okrog 70 študentov 2. letnika. Zastavila sta jim deset odprtih vprašanj. Odgovore sta klasificirala kot pritrdilne (DA), nikalne (NE) in neodločene (NE VEM), različne druge pa sta pripisala tako, kot so bili izrečeni. Odgovore prikazuje tabela na naslednji strani.

Našo pozornost vzbudi protislovje med prepričanjem velike večine vprašanih študentov, da bo aids vplival na odnose med ljudmi nasploh, in med odgovorom, da jih osebno aidsa ni strah, in da vedenje o aidsu ni vplivalo na njihovo spolno življenje. Nimamo sicer nobenega podatka o tem, kakšno je spolno življenje vprašancev (morda aids res ni imel kaj spremeniti) a domnevamo lahko, da so študentje in študentke povprečno živahni. Če je tako, bi omenjeno protislovje lahko na kratko takole izrazili: To je znan način reagiranja, saj se tako vedemo skoraj vedno, kadar smo soočeni s hudimi grožnjami. Vsak dan smo priča prometnim nesrečam, v katerih so ljudje ob življenje; smrtno nevarne bolezni kosijo med znanci, dogajajo se različne tragedije. Pa vendar nas vse to ne vrže s tira, kajti: "Nam se to ne more zgoditi." To obrambno reagiranje (omalovaževanje nevarnosti) nam sicer v resnici pomaga, da ohranimo prisebnost in prispeva k temu, da preživimo, lahko pa je tudi nevarno, če nas uspava in nas ne spodbudi k previdnostnim ukrepom. To še posebej velja za bolezen, kakršna je aids. Tu se lahko taka miselnost hudo maščuje. Spodbudno pa je dejstvo, da si študentje želijo več informacij o tej bolezni. Vendar pa je, žal, res tudi to, da ne zaupajo uradnim virom informacij. To sicer ni razvidno iz njihovih odgovorov na anketo, pač pa se je odkrilo v pogovoru o njej v skupini študentov.

Na vprašanje: "Kako bi reagiral, če bi imel tvoj partner aids", so anketirani takole odgovorili:

- ne vem kako (10 odgovorov)
- naj sam živi z njim
- pustil(a) bi ga(jo)
- prekinil bi s spolnimi odnosi
- bil bi presenečen, šokiran, obtožil bi ga(jo) varanja, bilo bi grozno
- sprejela bi, pustila ga ne bi
- ubil bi jo(ga)
- prijavil bi jo
- prepričan sem, da ga ne more imeti
- šel(šla) bi na test še sam(a) in sprejel(a), živel(a) po starem

TABELA 1. MNENJA ŠTUDENTOV SOCIALNEGA DELA O AIDSU
(Študentje 2. letnika VŠSD Ljubljana, ž.l. 1986/87, n=51)

VPRAŠANJE		Ima	Nima	SKUPAJ	
		stalnega partnerja	stalnega partnerja	št.	%
1. Ali spremljaš novice o aidsu?	DA	19	10	12	57
	NE	8	1	9	18
	N.V.	5	8	13	25
	Sk	32	19	51	100
2. Je vedenje o aidsu vplivalo na tvoje spolno življenje?	DA	10	7	17	33
	NE	22	12	34	67
	N.V.	-	-	-	-
	Sk	32	19	51	100
3. Ali bo aids vplival na širše družbene odnose med ljudmi?	DA	28	17	45	88
	NE	2	2	4	8
	N.V.	2	-	2	4
	Sk	32	19	51	100
4. To je strah aidsa?	DA	12	7	19	37
	NE	19	12	31	61
	N.V.	1	-	1	2
	Sk	32	19	51	100
5. Bi po tvojem kongres MAGNUS kluba povečal število primerov aidsa pri nas?	DA	4	1	5	10
	NE	22	12	34	67
	N.V.	6	6	12	23
	Sk	32	19	51	100
6. Je pri nas dovolj informacij o aidsu?	DA	16	4	20	39
	NE	14	11	25	49
	N.V.	2	4	6	12
	Sk	32	19	51	100
7. Bi se udeležil okrogle mize o aidsu na naši šoli?	DA	30	14	44	86
	NE	2	5	7	14
	N.V.	-	-	-	-
	Sk	32	19	51	100

Druge pripombe v zvezi s to temo so bile:

- upam, da bom prej mrtev
- to je pač bolezen kot vse druge
- aids pomeni vrnitev "moralne" družine
- uporabiti bi bilo treba sterilizacijo
- to je zanimiva anketa
- pregledati rizične skupine
- medicina je zaspala
- vedno je nekaj; če ni vojne je pa kaj drugega
- premalo je Informacij oziroma so take, da ne veš, kaj bi si mislil
- boljši je aids, kot da te povozijo tovornjak
- preveč je prikrivanja
- ne bo več čustev.

Uradni viri so se zaradi začetnega prikrivanja dejanskega stanja in omalovaževanja nevarnosti diskreditirali pri mladini do te mere, da sedaj ne verjame več niti neodvisnim strokovnjakom, pač pa postaja dovzetna za različne govorce. Povedali so, da ne verjamejo, da se aids širi le s spolnimi odnosi in neposredno s krvjo, ampak so nezaupljivi tudi do drugih, čeprav posrednih stikov, pri katerih bi se domnevno mogel prenašati virus. Razveseljivo pa je dejstvo, da med študenti socialnega dela le manjšina sodi, da bi predvideni in odpovedani kongres M.A.G.N.U.S.A. prispeval k širjenju te bolezni pri nas. Reakcije na to hudo nevarnost so torej protislovne, na vsak način pa je želja po nepristranskih in popolnih informacijah treba čimprej ustreči.

Blaž Mesec